

4267 1/6 51: 2. beh. af f. om Grønlands forsvar og om en øverstkommand. i Atlantområdet. 4268

**[Aksel Larsen.]**

lære af september 1943, i hvert fald endnu i 1943 stod på det standpunkt, at det var en forbrydelse at bekæmpe tyskerne her i landet.

Jeg er klar over, at det ærede medlem føler sig frigjort nu, da han ikke mere er statsminister, og mener, at nu kan han tale frit. Det havde jeg også en fornemmelse af, da det ærede medlem talte i sidste uge, og derfor har jeg sagt, at gennem det ærede medlems udtalelser fik vi den klare begrundelse for, hvad regeringens og folketingsflertallets mening med Atlantpagten er. Vi fik den klare udtalelse om, at meningen er aldeles ikke, at man ønsker fred og forsvar, og det er aldeles ikke rigtigt, hvad udenrigsministeren har sagt, at pagten ikke er rettet mod nogen bestemt. Efter det ærede medlem hr. Hans Hedtofts klare udtalelser er Atlantpagten absolut rettet mod een bestemt, Sovjetunionen. (*Hans Hedtoft: Hvor har jeg sagt det?*). Det gik gennem hele det ærede medlems tale.

Det ærede medlem siger, at der er ingen, der har hævdet, at Sovjetunionen ville have vetoret i atomkontrollen. Det ærede medlem sagde udtrykkeligt — han kan læse det sp. 3833 — den 23. maj, at naturligvis måtte der oprettes et effektivt kontrolorgan, men de kommunistiske lande har hver gang stemt imod en sådan kontrol. De vil ikke underkastes international kontrol, medmindre de ved hjælp af varetøret kan sikre sig selv mod for nærgående kontrol. Det har det ærede medlem sagt, og jeg konstaterer, at ifølge forslaget om et kontrolorgan skulle varetøret ikke gælde der. (*Hans Hedtoft: Ja, men i sikkerhedsrådet gælder veto!*). Ja, men det kommer da ikke den sag ved; kontrolorganet skulle ikke fungere som en del af sikkerhedsrådet. Når først kontrolorganet var oprettet, skulle det operere selvstændigt uden varetøret.

Det ærede medlem taler om det kompakte USA-flertal i De Forenede Nationer og siger, at jeg kan da ikke mene, at alle lande undtagen Østeuropa er USA-vasaller. Jeg har heller ikke sagt, at alle lande i De Forenede Nationer udgør det kompakte USA-flertal, men jeg har sagt, at De Forenede Nationer har et kompakt USA-flertal ved alle afstemninger. Det turde være historisk og statistisk bevist.

Jeg har ikke andet at sige til slut, end at den tone, man anvender overfor kommunisterne nu, kender vi så udmærket godt. Den anvendte man mod os, da vi modsatte os en ikke-angrebstraktat med Hitler, den anvendte man mod os, da vi sagde: forræderi mod Czekoslovakiet betyder ikke fred i vor tid, men krig, og da vi var i den illegale kamp. Der var ingen grænser for de skarnspande, man dengang væltede ud over os. Vi har altid taget vort standpunkt udfra, hvad vi anser for at gavne Danmarks og det danske folks interesser, og det agter vi at fortsætte med.

**Hans Hedtoft:** Jeg skal lade alle disse besynderlige udtalelser ligge som historien om Håkon Lie, hvorom det ærede medlem siger, at han ikke giver meget for, at jeg nu har „fået hr. Håkon Lie til...“, skønt jeg har givet det ærede medlem klare oplysninger: Det er jo en rask form for argumentation fra denne talerstol. Der foreligger en klar udtalelse fra det norske arbejderpartis generalsekretær om, at han ikke har set den pågældende amerikanske journalists referat, og at de udtalelser, den amerikanske journalist lægger ham i munden, er urigtige. Stillet overfor det drister det ærede medlem sig til at sige: jeg giver ikke ret meget for, at det ærede medlem hr. Hans Hedtoft nu har fået Håkon Lie til.....

Så kommer det ærede medlem hr. Aksel Larsen med det argument, at de pågældende udtalelser har stået i den kommunistiske presse i Skandinavien i de tre sidste uger, og så kunne de da være blevet dementeret, hvis de var urigtige. Lad mig lige gøre det ærede medlem opmærksom på, at der undertiden står et dusin usandheder i „Land og Folk“ om mit parti, om danske arbejderorganisationer og medlemmer af denne rigsdagsgruppe. Der er ingen af os, der føler sig foranlediget til at udsende dementier, fordi man i dette stykke papir skriver det ene eller det andet. Jeg vil tænke mig, at Håkon Lie har akkurat det samme forhold til den norske kommunistpresse og de øvrige skandinaviske kommunistblade. Lad alt det være, det er ikke værd at spille tid på.

Der er en enkelt udtalelse, det ærede medlem fremsatte, som jeg må protestere meget alvorligt imod. Jeg er ikke stenograf, men